

Den isländska rösten tynar i kargt medialandskap.

av Maurits Otterloo

Vad händer med journalistiken när pengarna försvinner? Landet har relativt nyligen gått igenom vad som bäst kan beskrivas som en ekonomisk härdsnäla och nedskärningar sker inom alla delar av samhället. Journalistikens vara eller icke vara har blivit en politisk fråga.

En vinkel som också skulle passa en svensk publik då Sverige upplever ett liknande stålbad för tillfället. Det blev därför innan avfärd att dammsuga internet efter vad som tidigare har skrivits, vilka experter fanns att intervjua och vad har islänningar själva sagt? Throbjörn Broddarson som är återkommande kommentator på SR om den isländska mediasituationen blev den första experten vi valde att kontakta.

Framme i Island så beger vi oss redan första dagen till Reykjaviks Universitet för att träffa den erfarna journalistikläraren Valdegur. Utifrån våra frågor för att skapa en konkretare bild av situationen. En lysande research-intervju för att få den historiska kontexten, samt "låsa" vinkeln för reportaget. Valdegur hade också väldigt bra tips och idéer på bra människor att kontakta inom mediavärlden, politiker liksom journalister från både de privata och offentliga bolagen.

Sen följde en härlig tripp ut på landet för att se hur medierna utanför Reykjavik såg ut. En viktig resa för att få kunna uppfatta om hur otroligt glesbefolkat Island faktiskt är, och att den lokaltidning som fanns i Höpn verkligen kan jämföras med ett reklamblad. Tunt, billigt och några sidor långt endast. Resan gav också tillfälle till att ta de bilderna som skulle porträttera kargheten i medialandskapet som texten beskriver; i symboliska termer.

Vid hemkomsten till Reykjavik så ägde den första riktiga intervjun rum med mediaprofessorn Broddarson för att få hans perspektiv om de isländska medierna och hans syn på förändringen. Han var utförlig i sina svar och gav en

bra bild samtidigt som han inte var försiktig med att kritisera. En tacksam intervju att vid senare tillfällen använda för att provocera fram reaktioner.

Samma metod att citera från andra intervjuer användes när det gällde parlamentarikern Unnur Konradsdottir som i sin tur också skapade kontrovers med sitt mer kapitalistiska synsätt på medialandskapet. Hennes intervju var också viktig för att ge en röst till förespråkarna av nedregleringarna och en mediamarknad utan starkt inflytande från offentligt finansierad journalistik.

Innan vi gick vidare med våra stora intervjuer gjorde vi också en kortare intervju med en isländsk journaliststudent för att få hennes perspektiv. Hon förmedlade sin egen framtidstro på yrket och berättade om hur situationen ser ut i en allt mer krympande journalistklass.

Helgi från statliga tv-kanalen RUV och Thordur från privata Kjaerninn kom med en gemensam röst fast från olika håll. De kompletterade varandra med sina olika perspektiv utifrån respektive anställningsform. Och med denna kombination av röster, professorn, journaliststudenten, politikern och två journalister fångade vi in i min mening en väldigt bra bild av hur situationen såg ut för alla involverade parter.

Det enda jag saknade vid hemkomst var möjligtvis en proper enkät på stan om folkets syn på situationen. Detta gjordes istället väldigt informellt och i researchsyfte.